

[Clausager.]

at en saa klog Finansminister vil holde paa, at en Godejers Formue, der er anspændt til det yderste, saa den er udsat for at svinde Aar for Aar, grundet paa høj Beskatning, klemmes saaledes, at den svinde ind mere og mere. Det kan ikke være klog Politik, medmindre man vil have større Formuer udryddet, og det rimer saa daarligt med, hvad Finansborgmester Jensen og Socialminister Steincke har skrevet angaaende Formueskatten. Det kan jo godt være, at dette i det lange Løb giver mindre Arbejde og daarligere Kaar for Arbejderne.

Jeg talte før om Forskel og Lighed mellem Told og Tilskud. Der har jo været mange Tilløb til en Forstaaelse mellem Socialdemokratiet og det konservative Folkeparti paa det erhvervspolitiske Omraade. Det indlededes navnlig med, at den højtærede Statsminister i 1927 endelig fremsatte et stort Toldforslag. I den Tid, da han var Chef for det første socialdemokratiske Ministerium, talte han ikke om Told; jeg tror nok, jeg tør sige uden Overdrivelse, at han kredsedes omkring den Opgave at finde en Form for Beskyttelse for Industrien, der ikke kunde kaldes Told.

Men det lykkedes ikke, og derfor sprang han, da han var blevet det ærede Medlem Hr. Stauning, i 1927 om Bord i den og foreslog Toldbeskyttelse op til 24 pCt. af Værdien i visse Tilfælde gældende for tre Aar. Det kippede i det konservative Folkeparti, og enkelte mente nu, at der var Mulighed for, at man kunde komme til at føre en frugtbringende Politik, og de Røster er ingenlunde døde endnu, selv om den højtærede Statsminister har trukket sig tilbage, for vi kunde jo nok høre forleden Dag, at Toldpolitikken er afviklet foreløbig, den er ikke mere, den er gaaet i Stykker ved Brylluppet. Men det kan jo være, at den kan komme igen, nu faar vi se, for der er en Del af de Konservative, der stadig taler om Muligheden af at komme til at føre en Politik med Socialdemokraterne til Gavn for dansk Industri.

Jeg skal imidlertid ikke give mig til at trække Navne frem, saaledes som det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft gjorde det i Dag — der gaar jo næsten ikke en Dag, uden at de konservative Talere kommer op og præsenterer en Række Venstrenavne ved Dagsbefalingen for Fronten, det er vi saa vant til, det kan ikke gøre os noget, indenfor vort Parti og vor Vælgerhær ved vi, hvordan Stillingen er; men jeg synes i det hele taget, man hellere skulde se lidt mere indenfor

sine egne Døre end stadig at kige ind hos andre. For det kan jo ikke undgaa Opmærksomheden, vi har jo hørt det her, at der er Forskel paa de Konservatives Syn paa Erhvervspolitikken.

Toldere er de saadan i Almindelighed alle sammen, men nogle er ægte, og nogle er uægte. Nogle mener, at Tolden skal bruges, andre mener, at den kun skal bruges i Agitationen. Jeg ved ikke, hvad man skal kalde det sidste, jeg synes, det er en daarlig Maade at bruge Told paa. Og nogle ønsker Samarbejde med Socialdemokraterne og taler for, at dette kunde blive muligt i Fremtiden. Jeg mindes saaledes, at det ærede Medlem Hr. Korsgaard har talt om den Mulighed; naar vi først var over det sidste Landstingsvalg, kunde der blive Mulighed for en Toldpolitik. Det var jo nemlig saadan i nogen Tid, at der var to Forhindringer, der skulde overvindes for at gennemføre en Toldpolitik. Der var Flertalletovre i den anden Ende af Bygningen imod Told, Venstre og de Radikale. Da det ved sidste Landstingsvalg forsvandt — nu er der derovre nemlig et Flertal af Konservative og Socialdemokrater —, blev den første Hindring ryddet af Vejen for Gennemførelsen af en Toldpolitik. En anden Hindring var Ministeriet Madsen-Mygdal. Den forsvandt sidste Valgdag; den er ogsaa ryddet af Vejen. Det var for saa vidt en Hindring, som der ikke kunde vedtages Told her, uden at Vælgerne blev spurgt. Saa skulde man tro, at Banen var fri, og det er blevet sagt af forskellige Konservative, at det var det betydningsfulde ved Landstingsvalget og ved sidste Valgdag — det er kommet frem fra flere Sider, jeg kan dokumentere det —, at nu var Banen fri. Men det er det interessante ved det, at det er den alligevel ikke. Banen er ikke fri, fordi der nu er to Partier om at danne Ministerium. Der er sikkert nok bindende Aftaler om et Arbejdsprogram, og Tolden er, som sagt, puttet til Side.

Nu vil man maaske sige: Du staar og taler om Told og siger, at de to Partier Konservative og Socialdemokrater har omtrent fælles Syn paa det, men at Venstre er saa hvidt som Sne, Venstre er Frihandelsmænd, ja, det er godt nok, men Venstre har jo selv lavet Told. Ja, det er meget sandt, det har vi gjort, men se lidt paa, af hvad Art den er. Og man vil da komme til at indrømme, at der ikke er mange Lande, der er sluppet gennem Krigstiden og Efterkrigstiden saadan som vort Land uden at lægge Told paa Nødvendighedsartikler. Det kommer man til at lade staa, hvis man under-